

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (siódma izba)

z dnia 17 października 2013 r.*

Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu —
Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ZEBEXIR — Wcześniejszy słowny znak
towarowy ZEBINIX — Względne podstawy odmowy rejestracji — Rozporządzenie (WE)
nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Obowiązek uzasadnienia

W sprawie C-597/12 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
wniesione w dniu 18 grudnia 2012 r.,

Isdin SA, z siedzibą w Barcelonie (Hiszpania), reprezentowana przez G. Marína Raigala i P. Lópeza
Rondę, abogados,

wnosząca odwołanie,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM),
reprezentowany przez P. Geroulakosa, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana w pierwszej instancji,

Bial-Portela & C^a SA, z siedzibą w São Mamede do Coronado (Portugalia),

strona skarżąca w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (siódma izba),

w składzie: G. Arestis, prezes izby, J.C. Bonichot i A. Arabadjiev (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: P. Cruz Villalón,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: angielski.

Wyrok

- 1 W odwołaniu Isdin SA (zwana dalej „spółką Isdin”) wnosi o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 października 2012 r. w sprawie T-366/11 Bial-Portela przeciwko OHIM – Isdin (ZEBEXIR) (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), na mocy którego stwierdzono nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 6 kwietnia 2011 r. (sprawa R 1212/2009-1) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Bial-Portela & C^a SA (zwaną dalej „spółką Bial-Portela”) a spółką Isdin (zwaną dalej „sporną decyzją”).

Okoliczności powstania sporu

- 2 Okoliczności faktyczne leżące u podstaw sporu zostały przedstawione w pkt 1–9 zaskarżonego wyroku w następujący sposób:
  - „1 W dniu 4 kwietnia 2008 r. [spółka Isdin] dokonała w [OHIM] zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1), ze zmianami [zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)]. Zgłoszenie dotyczyło rejestracji oznaczenia słownego ZEBEXIR.
  - 2 Towary, dla których wystąpiono o rejestrację, należą do klas 3 i 5 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami (zwanego dalej „porozumieniem nicejskim”), i odpowiadają następującemu opisowi:
    - klasa 3: »środki wybielające i inne substancje stosowane w praniu; środki do czyszczenia, polerowania, szorowania i ścierania (preparaty ścierające); mydła; perfumeryjne (produkty -), esencjonalne (olejki -), kosmetyki, lotony do włosów; środki do czyszczenia zębów«;
    - klasa 5: »farmaceutyczne i weterynaryjne (preparaty -); produkty higieniczne do celów medycznych; dietetyczne substancje przystosowane do celów medycznych, żywność dla niemowląt; plastry, środki opatrunkowe; preparaty do plombowania zębów i do odcisków dentystrycznych; dezynfektanty; preparaty do niszczenia robactwa; fungicydy, herbicydy«.
  - 3 Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego zostało opublikowane w *Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych* nr 24/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r.
  - 4 W dniu 9 września 2008 r. [spółka Bial-Portela] wniosła sprzeciw wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009].
  - 5 Sprzeciw został oparty na wcześniejszym słownym wspólnotowym znaku towarowym ZEBINIX, zgłoszonym w dniu 28 października 2003 r. i zarejestrowanym w dniu 14 marca 2005 r. dla towarów należących do klas 3, 5 i 42, odpowiadających, dla każdej z tych klas, następującemu opisowi:
    - klasa 3: »środki wybielające i inne substancje stosowane w praniu, środki do czyszczenia, polerowania, szorowania i ścierania; mydła; środki perfumeryjne, olejki eteryczne, kosmetyki, płyny do pielęgnacji włosów; środki do czyszczenia zębów«;

- klasa 5: »preparaty farmaceutyczne, weterynaryjne i środki sanitarne; substancje dietetyczne do celów leczniczych; żywność dla niemowląt; plastry, środki opatrunkowe; preparaty do plombowania zębów i do odcisków dentystycznych; dezynfektanty; preparaty do niszczenia robactwa; fungicydy, herbicydy«;
  - klasa 42: »usługi naukowe i techniczne oraz dotyczące ich badania i projektowanie; przemysłowe analizy i usługi badawcze«.
- 6 Sprzeciw dotyczył wszystkich towarów, dla których wystąpiono o rejestrację.
- 7 Decyzją z dnia 3 września 2009 r. Wydział Sprzeciwów oddalił sprzeciw dla wszystkich wskazanych towarów, uznając, że w przypadku rozpatrywanych oznaczeń nie istniało jakiegokolwiek prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
- 8 W dniu 13 października 2009 r. [spółka Bial-Portela] – działając na podstawie art. 58–64 rozporządzenia nr 207/2009 – wniosła do OHIM odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów.
- 9 [Sporną decyzją] Pierwsza Izba Odwoławcza OHIM oddaliła sprzeciw [spółki Bial-Portela] w całości. W szczególności stwierdziła ona, że właściwy krąg odbiorców składał się z ogółu konsumentów w Unii Europejskiej i że towary oznaczone wcześniejszym znakiem towarowym oraz te, do których odnosił się zgłoszony znak towarowy, są identyczne. Izba Odwoławcza uznała, że pomimo elementów wspólnych, zwłaszcza pierwszej sylaby i trzech pierwszych liter, wrażenia fonetyczne i wizualne, a także całościowe wrażenie wywierane przez omawiane oznaczenia były różne. Stwierdziła ona, że z uwagi na to, iż porównanie konceptualne nie miało wpływu na ocenę podobieństwa oznaczeń, różnice wizualne i fonetyczne były wystarczająco istotne, by wykluczyć prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, nawet w przypadku identycznych towarów”.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

- 3 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 6 lipca 2011 r. spółka Bial-Portela wniosła skargę mającą na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności spornej decyzji, i po drugie, nakazanie OHIM dokonania odmowy rejestracji spornego znaku towarowego.
- 4 Na poparcie swej skargi spółka Bial-Portela podniosła jeden tylko zarzut, dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
- 5 W zaskarżonym wyroku Sąd z jednej strony orzekł, że wysunięte przez spółkę Bial-Portela żądanie skierowania wobec OHIM nakazu było niedopuszczalne, z drugiej zaś strony uwzględnił jedyny zarzut tej spółki i stwierdził nieważność spornej decyzji. W tym zakresie poczynił on między innymi następujące spostrzeżenia:
- w pkt 18 wspomnianego wyroku, że właściwy krąg odbiorców składa się z przeciętnych konsumentów w Unii, uważanych za właściwie poinformowanych oraz dostatecznie uważnych i rozsądnych;
  - w pkt 19 tego wyroku, że towary oznaczone rozpatrywanymi znakami są identyczne;
  - w pkt 26 i 27 zaskarżonego wyroku, że występujące na płaszczyźnie wizualnej różnice tworzone przez centralne i końcowe części kolidujących ze sobą oznaczeń nie wystarczają do przełamania wrażenia podobieństwa wynikającego ze wspólnej tym oznaczeniom początkowej części i że w związku z tym wbrew temu, co stwierdziła Izba Odwoławcza, wspomniane oznaczenia rozpatrywane jako całość są podobne pod względem wizualnym;

- w pkt 32–34 wspomnianego wyroku, że pierwsza sylaba jest identyczna w obu rozpatrywanych znakach towarowych, że drugie sylaby są różne, choć zbliżone w brzmieniu, i że trzecie sylaby są różne, aczkolwiek każda z nich zawiera litery „i” i „x”, przy czym ta druga litera ma wyraźnie rozpoznawalne brzmienie; że oceniane w taki sposób całościowo różnice fonetyczne występujące między rozpatrywanymi znakami nie pozwalają wykluczyć pewnego stopnia podobieństwa fonetycznego;
  - w pkt 35 tego wyroku, że żadne z kolidujących ze sobą oznaczeń nie ma znaczenia w relewantnych językach, a zatem aspekt konceptualny nie ma wpływu na porównanie tych oznaczeń.
- 6 Co się tyczy bardziej szczegółowo całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, w pkt 40 zaskarżonego wyroku Sąd wypowiedział się następująco:

„Tymczasem wbrew ustaleniom Izby Odwoławczej kolidujące ze sobą oznaczenia wykazują przeciętny stopień podobieństwa, zwłaszcza na płaszczyźnie wizualnej. W tym kontekście należy także wziąć pod uwagę fakt, że oznaczone kolidującymi ze sobą znakami towary należące do klasy 3 i znaczna część towarów należących do klasy 5 (a mianowicie żywność dla niemowląt; środki opatrunkowe; dezynfektanty; preparaty do niszczenia robactwa; fungicydy, herbicydy) są zazwyczaj wystawione do sprzedaży w supermarketach i z tego względu wybierane przez konsumentów w następstwie wizualnej oceny ich opakowania, co oznacza, że wizualne podobieństwo oznaczeń nabiera szczególnego znaczenia. Należy zatem stwierdzić, że w przypadku zgłoszonego znaku towarowego i wcześniejszego znaku towarowego istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd”.

Żądania stron

- 7 Spółka Isdin i OHIM wnoszą do Trybunału o uchylenie zaskarżonego wyroku i o obciążenie spółki Bial-Portela kosztami postępowania odwoławczego. Spółka Isdin wnosi ponadto do Trybunału o utrzymanie w mocy spornej decyzji w zakresie dotyczącym oddalenia sprzeciwu spółki Bial-Portela w całości.

W przedmiocie odwołania

- 8 Spółka Isdin podnosi wobec zaskarżonego wyroku zasadniczo pięć zarzutów, dotyczących wypaczenia spornej decyzji, przeinaczenia okoliczności faktycznych, naruszenia prawa do obrony i dwóch naruszeń art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009. W odpowiedzi na odwołanie OHIM poparł drugi i piąty z tych zarzutów, kwalifikując ów piąty zarzut jako naruszenie przez Sąd obowiązku uzasadnienia.
- 9 W pierwszej kolejności należy rozpatrzyć piąty z zarzutów wysuniętych przez spółkę Isdin na poparcie odwołania.

Argumentacja stron

- 10 W zarzucie piątym spółka Isdin podnosi, że Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w pkt 40 zaskarżonego wyroku nie dokonał prawidłowo całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.
- 11 W tym względzie spółka Isdin wskazuje, że Sąd uznał, iż podobieństwo oznaczeń na płaszczyźnie wizualnej było istotne z punktu widzenia niektórych towarów z klasy 5 porozumienia nicejskiego oznaczonych znakiem towarowym, o którego rejestrację wystąpiono, natomiast nie miało ono znaczenia dla innych towarów; następnie Sąd doszedł do wniosku, że prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd wynikające z tego podobieństwa istniało w odniesieniu do wszystkich należących do tej klasy towarów oznaczonych wspomnianym znakiem.

- 12 Zdaniem spółki Isdin Sąd nie wspominał o znaczeniu podobieństwa wizualnego lub jego braku dla pozostałych towarów z klasy 5 oznaczonych znakiem, dla którego wystąpiono o rejestrację, w związku z czym wniosek dotyczący prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd nie może być uznany za odnoszący się także do tych towarów. A zatem Sąd przeprowadził badanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych bez uwzględnienia wszystkich czynników mających znaczenie w niniejszej sprawie.
- 13 OHIM popiera argumentację przedstawioną przez spółkę Isdin. Precyzuje, że nawet gdyby sposób rozumowania Sądu uznać za prawidłowy i właściwy w odniesieniu do towarów, do których Sąd wyraźnie się odniósł, to nie był on ani prawidłowy, ani właściwy, jeżeli chodzi o pozostałe towary z klasy 5 porozumienia nicejskiego, a mianowicie „preparaty farmaceutyczne, weterynaryjne i środki sanitarne; substancje dietetyczne do celów leczniczych; preparaty do plombowania zębów i do odcisków dentystycznych”, które są sprzedawane nie w supermarketach, a w aptekach, gdzie podobieństwo wizualne nie jest istotne.
- 14 W konsekwencji OHIM uważa, że dla znacznej części towarów należących do wspomnianej klasy 5 jedynym uzasadnieniem zawartym w zaskarżonym wyroku i odnoszącym się do całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd jest uwaga, że „kolidujące ze sobą oznaczenia wykazują przeciętny stopień podobieństwa, zwłaszcza na płaszczyźnie wizualnej”. Takie uzasadnienie jest jednak zdaniem OHIM zbyt ogólne i abstrakcyjne, a w rezultacie niewystarczające dla wyjaśnienia przyczyn, dla których ów stopień podobieństwa może wprowadzać konsumentów w błąd co do pochodzenia omawianych towarów. W związku z powyższym OHIM stwierdza brak uzasadnienia zaskarżonego wyroku w zakresie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Ocena Trybunału

- 15 Na wstępie należy stwierdzić, że w rzeczywistości w zarzucie piątym spółka Isdin wnosi do Trybunału, na co prawidłowo zwrócił uwagę OHIM, o stwierdzenie, że Sąd nie dochował obowiązku uzasadnienia w ramach stosowania art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
- 16 Zgodnie z wymienionym przepisem w wyniku sprzeciwu właściciela wcześniejszego znaku towarowego zgłoszonego znaku towarowego nie rejestruje się, jeżeli z powodu identyczności z wcześniejszym znakiem towarowym lub podobieństwa do niego, identyczności lub podobieństwa towarów lub usług istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd odbiorców na terytorium, na którym wcześniejszy znak towarowy jest chroniony.
- 17 W tym względzie z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 istnieje wtedy, gdy odbiorcy mogliby uznać, że dane towary lub usługi pochodzą z tego samego przedsiębiorstwa lub ewentualnie z przedsiębiorstw powiązanych gospodarczo (zob. wyroki: z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie C-334/05 P OHIM przeciwko Shaker, Zb.Orz. s. I-4529, pkt 33; z dnia 20 września 2007 r. w sprawie C-193/06 P Nestlé przeciwko OHIM, pkt 32; z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie C-317/10 P Union Investment Privatfonds przeciwko UniCredito Italiano, Zb.Orz. s. I-5471, pkt 53).
- 18 Istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia odbiorców w błąd należy oceniać całościowo przy uwzględnieniu wszystkich czynników mających znaczenie w danej sprawie (zob. podobnie wyrok z dnia 11 listopada 1997 r. w sprawie C-251/95 SABEL, Rec. s. I-6191, pkt 22; ww. wyroki: w sprawie OHIM przeciwko Shaker, pkt 34; w sprawie Nestlé przeciwko OHIM, pkt 33).
- 19 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału całościową ocenę prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w zakresie, w jakim dotyczy ona wizualnego, fonetycznego lub konceptualnego podobieństwa kolidujących ze sobą znaków, należy oprzeć na wywieranym przez nie całościowym wrażeniu, ze szczególnym uwzględnieniem ich elementów odróżniających i dominujących. Sposób

postrzegania znaków towarowych przez przeciętnych konsumentów danych towarów lub usług odgrywa w całościowej ocenie wspomnianego prawdopodobieństwa decydującą rolę. W tym względzie przeciętny konsument postrzega zwykle znak towarowy jako całość, nie poddając analizie jego poszczególnych detali (zob. podobnie ww. wyroki: w sprawie SABEL, pkt 23; w sprawie OHIM przeciwko Shaker, pkt 35; w sprawie Nestlé przeciwko OHIM, pkt 34).

- 20 W szczególności ocena stopnia podobieństwa występującego pomiędzy danymi znakami towarowymi wymaga określenia stopnia ich podobieństwa wizualnego, brzmieniowego oraz konceptualnego i – w razie potrzeby – określenia wagi, jaką należy przypisać tym poszczególnym elementom, z uwzględnieniem kategorii danych towarów lub usług oraz właściwych im warunków sprzedaży (ww. wyrok w sprawie OHIM przeciwko Shaker, pkt 36; wyrok z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie C-552/09 P Ferrero przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-2063, pkt 85).
- 21 Ponadto zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału spoczywający na Sądzie na mocy art. 36 i art. 53 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej obowiązek uzasadnienia wyroku nie nakazuje Sądowi przedstawienia wywodów, które w wyczerpujący sposób podejmowałyby punkt po punkcie argumentację przedstawioną przez strony sporu. Uzasadnienie może zatem być dorozumiane, pod warunkiem że umożliwi ono zainteresowanym poznanie podstaw, na których Sąd oparł swe rozstrzygnięcie, a Trybunałowi dostarcza elementów wystarczających do dokonania kontroli w trybie odwołania (zob. w szczególności wyrok z dnia 21 grudnia 2011 r. w sprawie C-320/09 P A2A przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-210*, pkt 97).
- 22 W niniejszej sprawie z zaskarżonego wyroku, w szczególności z jego pkt 40, wynika, że do celów oceny stopnia podobieństwa rozpatrywanych znaków Sąd wziął pod uwagę warunki sprzedaży, które jego zdaniem są właściwe w przypadku żywności dla niemowląt, środków opatrunkowych, dezynfektantów, preparatów do niszczenia robactwa; fungicydów i herbicydów, należących do klasy 5 porozumienia nicejskiego.
- 23 Jednakże, zakładając nawet, że owe warunki sprzedaży faktycznie obowiązują w przypadku tych towarów, czemu w sposób szczegółowy zaprzeczają zarówno spółka Isdin, jak i OHIM, należy stwierdzić, że tego rodzaju oceny brakuje w stosunku do pozostałych towarów z klasy 5 objętych omawianym zgłoszeniem znaku towarowego, co równie słusznie zostało podniesione przez spółkę Isdin i OHIM.
- 24 Z brzmienia pkt 40 zaskarżonego wyroku wynika bowiem – w zakresie, w jakim Sąd odnosi się wyłącznie do „znacznej części towarów należących do klasy 5 (a mianowicie żywności dla niemowląt; środków opatrunkowych; dezynfektantów; preparatów do niszczenia robactwa; fungicydów, herbicydów)” – że rozumowanie przyjęte wobec wymienionych w ten sposób towarów nie rozciągało się na pozostałe towary z tej klasy. Tymczasem Sąd stwierdził nieważność spornej decyzji w odniesieniu do wszystkich towarów należących do klasy 5 porozumienia nicejskiego.
- 25 Z orzecznictwa Trybunału wynika, że badanie podstaw odmowy rejestracji musi dotyczyć każdego z towarów lub każdej z usług, dla których wystąpiono o rejestrację znaku towarowego (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie C-239/05 BVBA Management, Training en Consultancy, Zb.Orz. s. I-1455, pkt 34).
- 26 Prawdą jest, że Trybunał przyznał, iż w przypadku gdy ta sama podstawa odmowy rejestracji podnoszona jest wobec całej kategorii lub grupy towarów lub usług, uzasadnienie może obejmować ogólnie wszystkie rozpatrywane towary lub usługi (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie BVBA Management, Training en Consultancy, pkt 37; postanowienie z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie C-87/11 P Fidelio przeciwko OHIM, pkt 43).

- 27 Jednakże powyższe uprawnienie rozciąga się jedynie na towary i usługi pozostające w wystarczająco bezpośrednim i konkretnym związku, by tworzyć jedną dostatecznie jednolitą kategorię lub grupę towarów lub usług. Sam fakt, że rozpatrywane towary lub usługi należą do tej samej klasy w rozumieniu porozumienia nicejskiego, nie wystarczy do stwierdzenia takiej jednolitości, ponieważ klasy te często zawierają bardzo różnorodne towary lub usługi, które niekoniecznie muszą wykazywać między sobą tego rodzaju wystarczająco bezpośredni i konkretny związek (zob. podobnie postanowienie z dnia 18 marca 2010 r. w sprawie C-282/09 P CFCMCEE przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-2395, pkt 40).
- 28 W niniejszej sprawie Sąd sam dokonał rozróżnienia pomiędzy poszczególnymi towarami należącymi do tej samej klasy porozumienia nicejskiego, kierując się właściwymi im warunkami sprzedaży. W rezultacie spoczywał na nim obowiązek uzasadnienia przyjętego przez niego rozstrzygnięcia w odniesieniu do każdej z grupy towarów, które utworzył w ramach tej klasy.
- 29 W zakresie, w jakim takiego uzasadnienia zabrakło w odniesieniu do towarów ze wspomnianej klasy 5 niewymienionych w pkt 40 zaskarżonego wyroku, a mianowicie innych niż żywność dla niemowląt; środki opatrunkowe; dezynfektanty; preparaty do niszczenia robactwa; fungicydy i herbicydy, omawiany wyrok nie umożliwia zainteresowanym poznanie podstaw, na których Sąd oparł stwierdzenie nieważności spornej decyzji w tym względzie, a Trybunałowi nie dostarcza elementów wystarczających do dokonania kontroli w ramach niniejszego odwołania.
- 30 W tych okolicznościach, bez konieczności badania pozostałych zarzutów podniesionych przez spółkę Isdin w uzasadnieniu odwołania, należy uwzględnić to ostatnie i uchylić zaskarżony wyrok.
- 31 Zgodnie z art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Trybunał może, jeżeli uchyla orzeczenie Sądu, wydać orzeczenie ostateczne w sprawie, jeżeli stan postępowania na to pozwala, lub skierować sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd. W niniejszym wypadku należy stwierdzić, że stan postępowania nie pozwala na wydanie ostatecznego orzeczenia.
- 32 W konsekwencji niniejszą sprawę należy skierować do ponownego rozpoznania przez Sąd, stanowiąc jednocześnie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zostanie wydane w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z powyższych względów Trybunał (siódma izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 października 2012 r. w sprawie T-366/11 Bial-Portela przeciwko OHIM – Isdin (ZEBEXIR) zostaje uchylony.**
- 2) **Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej celem ponownego rozpoznania.**
- 3) **Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

Podpisy